

ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน: นวัตกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมอย่างยั่งยืน

Community policing: Innovation in public participation in sustainable crime prevention and suppression

ณัฐวิชัย ราชแก้ว¹

Nattawit Ratchakaew¹

¹หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹D.P.A. (Public Administration), Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

*Corresponding author's e-mail: ratchakaewnattawit@gmail.com

Received: 4 October 2023

Revised: 22 October 2023

Accepted: 1 November 2023

บทคัดย่อ

การทำงานของตำรวจในยุคที่สังคมมีความเปลี่ยนแปลง จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือรูปแบบในการทำงาน จากอดีตหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการจับผู้กระทำผิดกฎหมายเป็นหน้าที่ของตำรวจเพียงฝ่ายเดียวและตำรวจใช้วิธีการบังคับใช้กฎหมายเป็นหลักแต่วิธีการดังกล่าวไม่สามารถลดอาชญากรรมในสังคมได้ ต่อมาเมื่อนำแนวคิดตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) มาใช้ในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดการ บูรณาการร่วมกับประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ดังที่ เซอร์โรเบิร์ต ฟิล กล่าวว่า “ตำรวจคือประชาชนและประชาชนคือตำรวจ” และด้วยสถานะสังคมสมัยใหม่ที่มีความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้สังคมโลกแห่งความจริงกลายเป็นสังคมดิจิทัล เกิดเป็นยุคแห่ง Digital Transformation ที่มนุษย์ได้นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งโครงการ RTP Cyber Village เป็นนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ให้สถานีตำรวจทุกแห่งดำเนินการโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เข้ามาช่วยในการทำงาน หลักการของแนวคิดตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) และ โครงการ RTP Cyber Village จึงถือเป็นนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการและวิธีปฏิบัติงานการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยตำรวจจะต้องสร้างความไว้วางใจ สร้างประสบการณ์ สร้างการรับรู้ สร้างความเชื่อ และสร้างการทำงานที่โปร่งใส ยุติธรรม ให้ประชาชนเห็นและเชื่อใจ จึงจะสามารถสร้างความร่วมมือกับประชาชนในฐานะ “หุ้นส่วน” (Partnership) ระหว่างตำรวจกับประชาชนได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: นวัตกรรม,ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน, หุ้นส่วน, อาชญากรรม,

Abstract

Police work in an era of social change It is necessary to change the process or work style. From the past, the duty of maintaining peace and order and catching illegal offenders was the responsibility of the police alone and the police mainly used law enforcement methods, but such methods were not able to reduce crime in society. Later, when the concept of Community Policing was used in operations, it resulted in integration with the public and various agencies. As Sir Robert Peel said, "The police are the people and the people are the police." And with modern society's advancements in technology and innovation, Make the real world society become a digital society The era of Digital Transformation was born. that humans have applied technology in daily life, which the RTP Cyber Village project is a policy of the Royal Thai Police that gives the police station Every location operates using online platforms to help with work.

The principles of the Community Policing concept and the RTP Cyber Village project are therefore considered innovations in management and work methods to create public participation in crime prevention. The police must build trust. Create an experience create awareness build belief and create work that is transparent and fair for the public to see and trust Therefore, it will be possible to build sustainable cooperation with the public as a "Partnership" between the police and the public.

Keywords: innovation, Community Policing, partnership, crime

บทนำ

จากอดีตถึงปัจจุบันตำรวจไทยใช้แนวทางในการทำงานมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายเป็นหลัก พยายามจับกุมผู้กระทำความผิดให้ได้มากที่สุด แต่วิธีการดังกล่าวไม่สามารถลดอาชญากรรมได้ กระทั่งมีผู้นำเสนอแนวคิดเรื่อง Community Policing, หรือทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน ทำให้ตำรวจเปลี่ยนทิศทางการทำงานจากการเป็นผู้ใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมายกับประชาชนไปเป็นการหันหน้าเข้าหาประชาชน ทำหน้าที่ปกป้องและให้บริการ สร้างความคุ้นเคยให้ความจริงใจ จนได้รับความไว้วางใจจากประชาชน เมื่อประชาชนไว้วางใจก็จะให้ข้อมูลข่าวสาร บอกปัญหาและความต้องการให้ตำรวจทราบ จากนั้นตำรวจกับประชาชนก็จะร่วมมือกันแก้ปัญหาให้ตรงตามความต้องการ การทำงานโดยใช้ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชนทำให้สถานการณ์ของตำรวจสหรัฐอเมริกาค่อย ๆ ดีขึ้นเป็นลำดับ (กองแผนงานอาชญากรรม, 2566) แนวทางที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างการมีส่วนร่วมคือการปรับบทบาทของตำรวจและประชาชนเพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อช่วยเหลือชุมชนให้เข้มแข็ง (สุรพล ธนโกเศศ, 2556) ซึ่งแนวความคิดและการ

ปฏิบัติงานในการป้องกันอาชญากรรมแบบดั้งเดิมนั้น มุ่งเน้นที่การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจท้องที่เน้นการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ลดช่องโอกาสในการกระทำผิดของคนร้าย ซึ่งถือเป็นการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น ไม่มีความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน หรือแม้กระทั่งคนในชุมชนเอง ต่อมาเมื่อมีแรงกดดันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทำให้แนวทางการป้องกันอาชญากรรม มุ่งเน้นที่ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม เป็นแนวคิดที่เรียกว่า “การตำรวจชุมชน” หรือ “การตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” (Community Policing) ซึ่งแนวทางการดำเนินงานนี้เป็นแนวทางที่ถือเป็น “งานตำรวจเชิงรุก” (Proactive Policing) (ออนไลน์, 2566) ประกอบกับรัฐบาลได้มีนโยบายให้หน่วยงานราชการมีโมเดลในขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นระบบราชการ 4.0 โดยการพัฒนากระบวนการไปสู่ระบบราชการ 4.0 มีองค์ประกอบ 3 ประการ ประกอบด้วย 1) ภาครัฐที่ต้องเปิดกว้างเชื่อมโยงกัน 2) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง 3) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย (กองแผนงานอาชญากรรม, 2566, น. 1-2) นวัตกรรมจึงมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น Internet of Things , Machine Learning และ Edge Computing มีศักยภาพในการลดกิจกรรมทางอาญาทั่วโลกได้อย่างมาก (Dario, Ortega, Anderes., Eiman, Kanjo., Amna, Amnwar., Shane, D., Johnson., David, Lucy. (2021). การทำงานร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ รวมถึงนักวิชาการ ผู้ปฏิบัติงาน และเทศบาลท้องถิ่น สามารถนำไปสู่การพัฒนาทางเลือกที่เป็นนวัตกรรมใหม่ที่ป้องกันอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่มีความเสี่ยง (Jacob, Torfing., Andreas, Hagedorn, Krogh., Anders, Ejrnæs (2020) โครงการของรัฐบาลกลาง เช่น โครงการ Byrne Criminal Justice Innovation (BCJI) มุ่งหวังที่จะเชื่อมโยงการสนับสนุนในการลดและป้องกันอาชญากรรมผ่านการแทรกแซงเชิงนวัตกรรม (Robert, Stokes., Charlotte, Gill. (2020). โครงการนวัตกรรมที่เน้นชุมชน เช่น Community Crime Prevention Neighborhood (CCPN) ประสบความสำเร็จในการลดอัตราอาชญากรรมในละแวกใกล้เคียงผ่านการนำกลยุทธ์นวัตกรรมไปใช้ เช่น การใช้สัญญาณเตือนภัย (Unity Alarm) (Norwahida, Zainal, Abidin., Novel, Lyndon., Mohd, Helmi, Abdul, Rahim. (2018). นอกจากนี้ระบบตรวจสอบความปลอดภัยที่ติดตั้งโปรเจกเตอร์ดิจิทัลยังช่วยป้องกันอาชญากรรมและการประสาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Gim, Su, Yeong. (2020). โดยสรุปแล้วการสร้างนวัตกรรมในการป้องกันอาชญากรรมถือเป็นสิ่งสำคัญในการรับมือกับความท้าทายที่เกิดจากกิจกรรมทางอาญาและการสร้างชุมชนที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยนวัตกรรมนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นในเรื่องของเทคโนโลยีเสมอไป แต่อาจเป็นกระบวนการ วิธีการ แนวปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงาน

ดังนั้น การบริหารงานของตำรวจจึงต้องนำรูปแบบของการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) และการดำเนินงาน หรือกิจกรรมที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบการทำงานของตำรวจสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับจิรวุฒิ บุญวัฒนาภรณ์ ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่าการทำงานแบบตำรวจผู้รับใช้ชุมชนมีผลสัมฤทธิ์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (จิรวุฒิ บุญวัฒนาภรณ์, 2556)

เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมและสนับสนุนภารกิจของตำรวจ และในปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำเอาแนวคิด “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” (Community Policing) และโครงการ RTP Cyber Village มากำหนดเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของตำรวจเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมในพื้นที่ สร้างความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ระหว่างตำรวจกับทุกภาคส่วน ในการดูแลชุมชนและสังคม ซึ่งผลสัมฤทธิ์ของการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมไม่ใช่เพียงการจับกุมผู้กระทำความผิดได้เพิ่มขึ้น แต่ต้องมองในมุมของการลดจำนวนผู้กระทำความผิดและความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนต้องลดน้อยลง

บทความนี้จึงนำเสนอในประเด็น “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอย่างยั่งยืน” โดยชี้ให้เห็นแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการนำมาปฏิบัติ วิธีการและข้อเสนอแนะ ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยแบ่งหัวข้อในการนำเสนอ ดังนี้ 1) การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 2) แนวคิด “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” (Community Policing) 3) โครงการ RTP Cyber Village และ 4) การสร้างความเชื่อมโยงการมีส่วนร่วมของประชาชนกับตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community policing)

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social change theory)

ด้วยสภาวะสังคมสมัยใหม่ที่มีความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้สังคมโลกแห่งความจริงกลายเป็นสังคมดิจิทัล เกิดเป็นยุคแห่ง Digital Transformation ที่มนุษย์ได้นำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะนอกเหนือจากปัจจัย 4 ที่เป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรคนั้น เทคโนโลยีที่ปัจจุบันถูกพัฒนาอย่างก้าวกระโดดอย่าง โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้กลายเป็นปัจจัยที่ 5 ที่หลายคนในสังคมต้องการและกล่าวถึงอยู่ในขณะนี้ สภาวะสังคมสมัยใหม่ (Modernity) น่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการอาชญากรรมรูปแบบใหม่ในการก่ออาชญากรรม ส่งผลให้คนไทยในปัจจุบันมีความเสี่ยงอันตรายจากอาชญากรรม ที่มากขึ้น ทำให้ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันได้แสดงให้เห็นถึงอันตรายและสิ่งต่าง ๆ ที่จะเป็นอันตรายในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ยิ่งไปกว่านั้น ความล้ำสมัยของเทคโนโลยีในปัจจุบันก็แปรผันไปตามบริบทของสังคมสมัยใหม่ วิฤตการณ์โลกเป็นตัวเร่งเร้าที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและคาดไม่ถึงในทุกสถานการณ์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ชรินทร์ทิพย์ ปันสุวรรณ, 2565, น. 21-22) ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น สภาพแวดล้อมและประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจ ความเชื่อของคนในสังคม การเคลื่อนไหวทางสังคม กระบวนการทางวัฒนธรรม การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ซึ่งแนวคิดทฤษฎีวิวัฒนาการ (Evolutionary Theory) เป็นแนวความคิดที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีวิวัฒนาการทางชีววิทยาของชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) ซึ่งกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นขั้นตอนตามลำดับจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่งในลักษณะที่มีการพัฒนาและก้าวหน้ากว่าขั้นที่ผ่านมา มี

การเปลี่ยนแปลงจากสังคมที่มีรูปแบบเรียบง่ายไปสู่รูปแบบที่สลับซับซ้อนมากขึ้น และมีความเจริญก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นสังคมที่มีความสมบูรณ์ ทัลคอต พาร์สัน (Talcott Parsons, 1950 – 1951 อ้างใน ดิเรกฤทธิ์ บุษยธนากรณ์, 2563, น. 35) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกัน ได้นำเอาแนวความคิดเรื่องวิวัฒนาการมาประกอบกับแนวความคิดของ เอ มิลล์ เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim, 1858 – 1917 อ้างใน ดิเรกฤทธิ์ บุษยธนากรณ์, 2563:35) และ เฮร์เบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer, 1820 – 1903 อ้างใน ดิเรกฤทธิ์ บุษยธนากรณ์, 2563:35) มาผสมกับทฤษฎีการกระทำของตนทำให้ได้ความจริงเกี่ยวกับวิวัฒนาการ 4 ประการ คือ วิวัฒนาการทำให้เกิดการจำแนกความแตกต่างระหว่างระบบทั้ง 4 ทำให้เกิดการจำแนกความแตกต่างในแต่ละระบบ ทำให้เกิดความแรงในเรื่องบูรณาการ เกิดหน่วยหรือโครงสร้างด้านบูรณาการใหม่ และวิวัฒนาการทำให้พิสัยสามารถในการดำรงอยู่ของแต่ละระบบมีมากขึ้นรวมทั้งของสังคม มนุษย์ด้วย (ดิเรกฤทธิ์ บุษยธนากรณ์, 2563:35) ทฤษฎีเทคโนโลยี (Technology Theory) ทฤษฎีนี้มีฐานคติ (Assumption) อยู่ 3 ประการ คือ ประการแรก การประดิษฐ์สิ่งใหม่ขึ้นมาจะเพิ่มความสลับซับซ้อนของวัฒนธรรม ชีวิตของมนุษย์ก็สืบสานขึ้นตามเนื้อหาของวัฒนธรรมนั้น ประการที่ 2 การประดิษฐ์สิ่งใหม่จะเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เทคนิคใหม่ ๆ จะทำให้การผลิตเพิ่มขึ้น การวิภาคสินค้าและบริการก็กระจายออกไปในสังคมมากขึ้น ประการที่ 3 โครงสร้างทางสังคมจะมีการปรับตัวให้เป็นระบบการผลิต การวิภาค และการบริโภค การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นผลจากกระบวนการปรับตัวนี้เอง

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ของสังคมที่เกิดขึ้นแทบทุกแห่ง ไม่มีสังคมใดไม่เผชิญกับปัญหาอาชญากรรม ในทัศนะของ Ronald V. Clarke และ John E. Eck (2003: 26 อ้างใน ภาคิน คำภูษา, 2561 หน้า 93) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ได้แก่ (1) ผู้กระทำผิดหรือคนร้าย (Offender) ซึ่งหมายถึงผู้ที่มีความต้องการ (Desire) ก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด (2) เหยื่อ (Victim) หรือเป้าหมาย (Target) ซึ่งหมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อหรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ และ (3) โอกาส (Opportunity) ซึ่งหมายถึงช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมีความสามารถลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม

เมื่อองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมครบ อาชญากรรมจึงเกิดขึ้น อาชญากรรมจึงเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์สำหรับสังคม แต่อาชญากรรมก็มีบทบาทสำคัญกับสังคม กล่าวคือ (1) อาชญากรรมเป็นเครื่องกำหนดชนชั้นของผู้ดี และผู้ร้าย อาชญากรรมจึงถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งของสังคม และ (2) เมื่อสังคมมีอาชญากรรมก็จำเป็นต้องมีอาชญากรประกอบอาชญากรรม และผลของการมีอาชญากรเกิดขึ้นจึงก่อให้เกิดสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม เนื่องจากอาชญากรไม่ใช่เป็นผู้ประกอบอาชญากรรมเท่านั้น แต่เป็นผู้สร้างให้มีกฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (อรัญ สุวรรณบุปผา, 2518: 19 อ้างใน ภาคิน คำภูษา, 2561:94) การเกิดอาชญากรรมมักมีสาเหตุมาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไมโดยตรงก็โดยอ้อม ได้แก่ ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ปัญหาการค้าประเวณี ปัญหาการพนัน ปัญหาคนจนจัดและคนขอทาน ปัญหาการติดสุรา และปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด

ตามความหมายของนักวิชาการได้ให้ความหมายและแบ่งประเภทของอาชญากรรมออกเป็นทั้งในความหมายของนักกฎหมาย นักอาชญาวิทยา และนักสังคมวิทยา (ณรงค์ ทรัพย์เย็น และ ธงชาติ รอดคลองตัน (2551: 1) โดยพบว่า อาชญากรรมในความหมายของนักกฎหมาย เห็นว่าอาชญากรรมเป็นความประพฤติที่กฎหมายอาญาห้าม และมีบทกำหนดโทษไว้ คือการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใด ๆ ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ชัดเจน เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ฐานลักทรัพย์ ฐานฉ้อโกง ฐานชิงทรัพย์ เป็นต้น อาชญากรรมในความหมายของนักอาชญาวิทยา จะมองกันในแง่ของความร้ายแรงของการกระทำและความชั่วที่อยู่ในตัวของผู้กระทำมากกว่า กล่าวคือ จะมองความหมายของอาชญากรรมตามความหมายอย่างแคบ ซึ่งหมายถึงการกระทำที่มีลักษณะชั่วร้าย และเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเท่านั้น ส่วน อาชญากรรมในความหมายของนักสังคมวิทยา เห็นว่าความประพฤติผิดขัดแย้งหรือละเมิดต่อระเบียบของสังคมนั้นมิได้หมายความว่าความผิดจะผิดขัดแย้งจะเป็นอาชญากรรมเสมอไปความหมายเพียงว่าผู้นั้นประพฤติและปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบที่สังคมกำหนดไว้เท่านั้น การขัดแย้งหรือละเมิดต่อสังคมที่ตราไว้เป็นกฎหมายนั้น จึงเรียกว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย หรือหรือเป็นการก่ออาชญากรรม ยกเว้นความผิดลหุโทษไม่ถือว่าเป็นการก่ออาชญากรรม ซึ่งจะสอดคล้องกับ จตุพร บานชื่น (2546) ได้ให้ความหมายว่า อาชญากรรม คือ ปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นและมีวิวัฒนาการควบคู่กับสังคม โดยธรรมชาติแล้วทุกสังคมจะต้องมีกฎเกณฑ์หรือธรรมเนียมปฏิบัติว่าการกระทำใดเหมาะสม การกระทำใดไม่เหมาะสม กฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้อาจเรียกว่าบรรทัดฐานของสังคม

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Tringle Theory)

เป็นการอธิบายถึงเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน คือ 1. ผู้กระทำผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึงผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด 2. เหยื่อ (Victim) /เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ หรือวัตถุสิ่งของ ที่ผู้กระทำผิดหรือ คนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อ หรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ 3. โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำผิด หรือคนร้าย มีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม เมื่อเหตุหรือสถานการณ์ครบ 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ทฤษฎีดังกล่าวได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม หรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม โดยต้องพยายามทำอย่างไรก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งหายไปก็จะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กล่าวคือ ต้องพยายามทำให้องค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งของสามเหลี่ยมหายไป โดยมีวิธีการในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ด้านผู้กระทำผิดหรือคนร้าย (Offender) ต้องพยายามลดหรือควบคุมจำนวนผู้กระทำผิดหรือคนร้ายในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โดยมุ่งเน้นใช้ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย เช่น การเฝ้าระวังบุคคลพ้นโทษที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ การกำหนดมาตรการควบคุมแหล่งอบายมุขหรือสถานบริการที่จะเป็นแหล่งเพาะอาชญากรรม การ

ระดมกวาดล้างอาชญากรรมอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดให้โทษ และปัญหาการว่างงาน เป็นต้น

2. ด้านเหยื่อ (Victim) / เป้าหมาย (Target) ผู้เสียหาย หรือเหยื่อ หรือประชาชนทั่วไป ต้องรู้จัก ป้องกันตัวเอง ครอบครัว และชุมชนหรือสังคม ตำรวจจะต้องยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม หรือไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เช่น การแต่งตัว การใส่เครื่องประดับหรือของที่มีค่า การ หลอกลวงของคนร้าย ในลักษณะต่าง ๆ โดยอาจจะจัดเป็นโครงการตำรวจเตือนภัย โครงการตรวจเยี่ยม ประชาชน (Knock Door) หรือ โครงการครู D.A.R.E เป็นต้น

3. ด้านโอกาส (Opportunity) โอกาสที่ผู้กระทำความผิดหรือคนร้ายจะลงมือก่ออาชญากรรมนั้น จะต้อง อาศัยเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมในการก่อเหตุ ตำรวจต้องพยายามหาวิธีการเพื่อที่จะตัดช่องโอกาสของ คนร้ายดังกล่าว โดยแยกออกเป็น เวลา ต้องพยายามตัดช่องโอกาสในระยะเวลาที่จะเกิดเหตุ โดยมุ่งเน้นการ ปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ (Show off Force) เช่น การตั้งจุดตรวจค้น เป็นต้น สถานที่ สำหรับการตัดช่องโอกาสของสถานที่นั้น สามารถทำได้หลายวิธี และมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมากมาย เช่น ทฤษฎีควบคุม อาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) เป็นวิธีการปรับ สภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อม ในการก่ออาชญากรรม เช่น การสร้างรั้วหรือสิ่งกีดขวางมิให้ ผู้กระทำความผิดเข้าถึงบริเวณสิ่งของ หรือบุคคล โดยเพิ่มความเสี่ยงที่คนร้ายจะถูกตรวจพบหรือจับกุมมากยิ่งขึ้น หรือการจัดระเบียบในพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดอาชญากรรม (พื้นที่เสี่ยง) ตามหลักทฤษฎีหน้าต่างแตก โดยจะต้องรับเข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาก่อนที่จะเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ดังกล่าว การจัดพื้นที่ปลอดภัย (Safety Zone) หรือ โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย (Neighborhood Watch) ตลอดจนการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ เช่น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) การประสานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเพื่อ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมตามโครงการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) โดยมุ่งเน้นสร้างชุมชน เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing)

แนวคิดตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” (Community Policing) ใช้แพร่หลายกันในหลาย ๆ ประเทศ โดย ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศแรกที่พัฒนากลยุทธ์แบบ Community policing ขึ้นมา เพื่อเป็นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมในเขตเมือง และในเขตชุมชนแออัดตั้งแต่ช่วงปี 1970 เป็นต้นมา (ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, 2555:52) ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (community policing) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงหลักการทำงานใหม่ของตำรวจที่เพิ่มเติมจากการทำงานของตำรวจแบบเดิมที่มุ่งเพียงมี สายตรวจป้องกันแก้ไขเหตุร้าย และสืบสวนจับกุมคนร้าย แต่ตำรวจผู้รับใช้ชุมชนต้องมุ่งเข้าหาประชาชนและ ต้องทำงานร่วมกันเพื่อ รักษาความสงบสุขของสังคม (Trojanowicz & Bucqueroux, 1998) ซึ่งการวัดระดับ ความสำเร็จในการทำงานตามแนวความคิดดั้งเดิมจะวัดจากตัวเลขสถิติอาญาว่าลดลงมากน้อยแค่ไหน ผลการ จับกุมเป็นอย่างไร มากขึ้นหรือน้อยลงโดยจะกำหนดเกณฑ์ระดับความสำเร็จไว้ หากผ่านเกณฑ์กำหนดก็จะถือ

ว่าบรรลุปเป้าหมาย Manning (1979) อ้างใน พันตำรวจโท ชำนิ คนไว, 2560:28-41) หรือที่เรียกว่า Reflexivity ไว้สำหรับการวัดความสำเร็จของความพยายาม โดยมีการกำหนดเกณฑ์วัดที่แน่นอน อย่างไรก็ตาม แนวทางป้องกันปราบปรามอาชญากรรมแบบดั้งเดิมนี้ Goldstein (1990) อ้างใน พันตำรวจโท ชำนิ คนไว, 2560:28-41) ได้ให้ความเห็นว่า เป็นเพียงรูปแบบและวิธีการทำงานเท่านั้นไม่ใช่งานเพื่อมุ่งหวังผลลัพธ์สุดท้าย (ends) และการวัดความสำเร็จเป็นเพียงการวัดระดับความพยายาม (effort) ไม่ใช่การวัดผลสัมฤทธิ์ (results) ทั้งนี้ หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชนประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ ตำรวจเป็นส่วนหนึ่งของประชาชน เกาะติดพื้นที่ และ ตำรวจนำชุมชนและหน่วยงานอื่นแก้ไขต้นเหตุของอาชญากรรม (ไวพจน์ กุลาชัย. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.และคณะ, 2562 :24) ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ตำรวจ 20 ปี (2566 – 2580) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมอย่างยั่งยืน มีเป้าหมายประเด็นหลัก 2 ประการ คือ 1) มีการบูรณาการและร่วมมือกันของภาคีเครือข่าย ซึ่งประกอบด้วย ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนและสังคม และ 2) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความสงบเรียบร้อย ซึ่งมีตัวชี้วัดเป้าหมาย คือจำนวนภาคีเครือข่ายที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจเพิ่มขึ้น และระดับความพึงพอใจของภาคีเครือข่ายต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการของตำรวจเพิ่มขึ้น ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3.1 การพัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ให้ดำเนินการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ของบุคลากรทุกระดับให้ยึดถือประชาชนเป็นศูนย์กลางตามแนวคิด Community Policing และสร้างความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ระหว่างตำรวจกับทุกภาคส่วน ในการดูแลชุมชนและสังคมโดยเน้นการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ (Problem Oriented Policing) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2565) หลักการสำคัญของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (วสัน คงนิล, 2558) โดยมีหลักการสำคัญที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) มีบัญญัติ 10 ประการ ดังนี้

1) การนำหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชนมาเป็นแนวคิดหรือกลยุทธ์หลักในการทำงาน (Core Strategy) ที่ตำรวจทุกคนในองค์กรจะต้องนำไปใช้เป็นหลักในการทำงาน ตั้งแต่หัวหน้าหน่วยหรือผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น จนถึงตำรวจทุกฝ่ายทุกแผนก 2) การกระจายอำนาจให้ตำรวจผู้ปฏิบัติงาน (Decentralized) ตำรวจสายตรวจหรือตำรวจที่ทำงานสัมผัสกับประชาชน เช่น สายตรวจตำบล หรือตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่ ต้องได้รับการกระจายอำนาจในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนให้ได้มากที่สุด 3) หลักการกระจายความรับผิดชอบให้ตำรวจแต่ละพื้นที่ (Fixed Geographic and Accountability) โดยต้องมอบหมายการกระจายอำนาจแบ่งความรับผิดชอบพื้นที่เป็นระยะเวลานาน ๆ เช่น จะไม่เปลี่ยนสายตรวจแต่ละผลัดหรือแต่ละเขตบ่อยจนทำให้ตำรวจสายตรวจไม่มีความคุ้นเคย หรือชาวบ้านไม่ “เชื่อใจ” 4) หลักการใช้พลังความร่วมมือของประชาชนและอาสาสมัคร (Volunteers) มุ่งเน้นให้มีการใช้ความร่วมมือจากประชาชนเป็นอาสาสมัครในรูปแบบต่างๆ เช่น อาสาสมัครตำรวจชุมชน (ตชต.) สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม อาสาจราจร ตำรวจบ้าน สายตรวจประชาชน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และลูกเสือชาวบ้าน เป็นต้น 5) หลักการใช้ผู้สนับสนุน (Enhancer) ตำรวจจะต้องหาความร่วมมือในการสนับสนุนงานตำรวจจากชุมชนและ

องค์กรปกครองในพื้นที่ ไม่เฉพาะงานหลักคือการป้องกันอาชญากรรมหรือการเป็นอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมเท่านั้น แต่ในระบบตำรวจผู้รับใช้ชุมชน หน่วยตำรวจต้องแสวงหาทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยเหลืองานตำรวจอื่น ๆ เช่น การรับการสนับสนุนงบประมาณจากชุมชนหรือท้องถิ่น 6) หลักการบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาชุมชน (Law Enforcement) โดยมุ่งเน้นการจับกุมเพื่อแก้ปัญหาที่ถือเป็นความเดือดร้อนของชุมชนเป็นลำดับแรกสุด และตำรวจมีหน้าที่ในการรักษาความสมดุลระหว่างการบังคับใช้กฎหมายหรือการจับกุม กับความร่วมมือของชุมชนในการแก้ไขต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรม 7) หลักการเน้นป้องกันปัญหาอาชญากรรมมากกว่ารอให้เกิดเหตุ (Proactive Crime Prevention) ตำรวจผู้รับใช้ชุมชนมุ่งเน้นการป้องกันเพื่อไม่ให้อาชญากรรมเกิด มากกว่าการรอให้อาชญากรรมเกิดแล้วจึงติดตามจับกุมคนร้าย กิจกรรมส่วนใหญ่ของตำรวจที่ทำร่วมกับชุมชน คือ สนับสนุนให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมด้วยชุมชนเอง 8) หลักการใช้เทคนิคแก้ปัญหา (Problem Solving) ตำรวจ สมาชิกชุมชน และหน่วยงานอื่นๆ ทำงานร่วมกัน เพื่อกำหนดต้นเหตุของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน แล้ววิเคราะห์สาเหตุของปัญหา (Analysis) แสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา (Response) ดำเนินการแก้ไขปัญหา แล้วประเมินผล(Assessment) เทคนิคในการแก้ปัญหานี้เป็นการระดมความร่วมมือระหว่างตำรวจกับชุมชน 9) หลักการเป็นหุ้นส่วนและสร้างความร่วมมือระหว่างตำรวจและชุมชน (Partnerships) ตำรวจผู้รับใช้ชุมชนประชาชนในชุมชนคือหุ้นส่วนของตำรวจ ในการร่วมรับผิดชอบป้องกันอาชญากรรม ตำรวจและประชาชนในชุมชนต้องร่วมกันสำรวจปัญหาและความต้องการ เพื่อร่วมแก้ต้นเหตุปัญหาความเดือดร้อนจากอาชญากรรม และ 10) ตำรวจต้องบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Integration) ในการบังคับใช้กฎหมายหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้อง

จากหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) ผู้นำเสนอพบว่า การประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน ในประเด็นของการบูรณาการ(Integration) ของตำรวจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันหลายอย่าง โดยเฉพาะการแก้ที่ต้นเหตุของปัญหา เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะในท้องถิ่น เป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารงาน บริหารงบประมาณ ตามอำนาจหน้าที่ หากสถานีตำรวจมีการบูรณาการร่วมกับท้องถิ่น โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ชุมชน ปัญหา จุดเสี่ยงอันตรายที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมและความไม่ปลอดภัย ประสานร่วมกับท้องถิ่นในการดำเนินการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การติดตั้งไฟส่องสว่างสาธารณะ การจัดฝึกอบรมให้ความรู้ และการเชื่อมระบบเข้ากับท้องถิ่น จะทำให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานีตำรวจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่สอดคล้องกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภารกิจของสถานีตำรวจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกัน

สถานีตำรวจ	อบจ	เทศบาล	อบต
ป้องกันและ ปราบปรามการกระทำ ความผิดทางอาญา รักษาความสงบ เรียบร้อย ภายในประเทศ ความ ปลอดภัยของ ประชาชนและความ มั่นคงของชาติ บ้านเมือง	พรบ.อบจ พ.ศ. 2540 มาตรา 45 (6/1) และ (8) มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินกิจการภายในเขต ของ อบจ. ในการให้ ความช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนในการดูแล การจราจรและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	พรบ. เทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไข เพิ่มเติม มาตรา 50 (1) และ (2/1) มี หน้าที่รักษาความ สงบเรียบร้อยของ ประชาชน และรักษา ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย	พรบ.สภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 (1/1) และ (4) มี หน้าที่ในการรักษาความเป็น ระเบียบเรียบร้อย การดูแล การจราจร และส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการ ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว การ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากตารางที่ 1 พบว่าสถานีตำรวจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่สอดคล้องกัน จึงทำให้สถานีตำรวจสามารถบูรณาการหรือประสานงบประมาณอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2559 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2563 และตาม พรบ.ตำรวจแห่งชาติ 2565 มาตรา ๗ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดระบบการบริหาร การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษาความสงบเรียบร้อย และการรักษาความปลอดภัยของประชาชนให้เหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นและชุมชน โดยต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน และชุมชนมีส่วนร่วม ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบาย งบประมาณ และอาสาสมัคร ตลอดจนการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานตำรวจ

โครงการตำรวจชุมชนแบบบูรณาการ ภายใต้โครงการ RTP Cyber Village

RTP Cyber Village เป็นนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ให้สถานีตำรวจทุกแห่งดำเนินการเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในชุมชนของตนเอง เนื่องจากในอดีตตำรวจได้ใช้วิธีการในการปราบปรามอาชญากรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายเพียงอย่างเดียว แต่เมื่อบริบทเปลี่ยนไปการทำงานเพียงหน่วยงานเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาได้ จึงเปิดโอกาสให้ใช้ศักยภาพของชุมชนในการช่วยป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดย RTP Cyber Village เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้แสดงความคิดเห็น รับทราบปัญหา เสนอแนะ จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของปัญหาที่จะให้แก้ไขร่วมกันพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของหมู่บ้าน/ชุมชน เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยกัน ปรับเปลี่ยนแนวทางการทำงานแบบตั้งรับรูปแบบเดิมที่ตำรวจรับแจ้งเหตุแล้วเข้าไประงับเหตุมาเป็นการใช้มาตรการเชิงรุก เข้าถึงชุมชน มุ่งเน้นการแก้ไขต้นเหตุของปัญหาในชุมชนเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมและปัญหาต่างๆ ให้น้อยลง

ทั้งยังเป็นการแก้ไขปัญหาในชุมชนที่ต้องการให้แก้ไข โดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เข้ามาช่วยในการทำงาน เช่น ไลน์, คลับเฮาส์ , เฟซบุ๊ก และติ๊กต็อก เป็นต้น เป็นการบูรณาการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในชุมชน ในพื้นที่ชุมชนและหมู่บ้าน โดยเสริมสร้างความรู้และความสามารถ รวมถึงพัฒนาทักษะในการใช้งานเทคโนโลยีทางด้านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อมาประยุกต์ใช้ในงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบใหม่ (New Normal) โดย RTP Cyber Village มีการปฏิบัติงาน 7 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1) พบปะเยี่ยมเยียนชุมชนและค้นหาแกนนำในพื้นที่เป้าหมาย ใช้สื่อ เช่น หอกระจายข่าว เฟซบุ๊กไลฟ์ ประชาสัมพันธ์โครงการ เมื่อได้บุคคลที่เป็นแกนนำแล้ว ให้จัดตั้งกลุ่มไลน์ไว้เพื่อติดต่อประสานงานในระยะ ต่อๆ ไป ขั้นตอนที่ 2) ให้แกนนำมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในชุมชน โดยอธิบายปลูกฝังสร้างความตระหนักให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ขั้นตอนที่ 3) ศึกษาพื้นฐานชุมชน โดยใช้เทคโนโลยี ประกอบกับข้อมูลในพื้นที่ทำการศึกษาสภาพชุมชน ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ สภาพปัญหาต่างๆ อาจใช้ Google map, Google Street view การแชร์ Location ใน Line เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ บ้านแกนนำ บ้านบุคคลที่ขอบก่อความเดือดร้อนรำคาญ จุดล่อแหลมสุ่มเสี่ยงอาชญากรรม เพื่อนำมาใช้วางแผนการทำงานในส่วนอื่นๆ ต่อไป ขั้นตอนที่ 4) สนทนาและวิเคราะห์ปัญหาใช้ระบบสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้ในการประชุม เช่น Clubhouse , Line Meeting, Google Meeting, Zoom หรือเทคโนโลยีด้านอื่นๆ ขั้นตอนที่ 5) ระดมความคิด ประชุมผ่าน Clubhouse กับประชาชนช่วยกันแสดงความคิดเห็น วางแนวทางแก้ปัญหาด้วยชุมชนเอง ไม่โยนภาระให้กับหน่วยราชการ และหาทางแก้ปัญหาโดยสันติวิธี การบังคับใช้กฎหมายขอให้เส้นทางเลือกสุดท้าย ขั้นตอนที่ 6) ชุดปฏิบัติการลงไปร่วมกันปฏิบัติตาม บันทึกภาพถ่าย คลิป หรือใช้แอปพลิเคชัน TikTok สร้างสีสัน และนำรวบรวมลงกิจกรรมไว้ในเฟซบุ๊กแฟนเพจ Cyber Village ของชุมชนเป้าหมาย เพื่อสร้างความผูกพัน การสร้างทีมงาน Admin Page พยายามชักจูงโน้มน้าวให้วัยรุ่นในชุมชน เข้ามามีบทบาทให้มากที่สุด และ ขั้นตอนที่ 7) ติดตามประเมินผลในการติดตามประเมินผลนี้เจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้ในการนำเทคโนโลยีเพื่อทำงานด้านชุมชนมวลชนสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ ประชาชนทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ สะดวก รวดเร็วในการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนมีความมั่นใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองและให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

โดยกิจกรรม ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) และ RTP Cyber Village เป็นการดำเนินการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 20 ปี ตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในการรักษาความสงบภายในประเทศ ที่มุ่งให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความเข้มแข็ง มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ เป้าหมายและตัวชี้วัด ได้แก่ 1) สถานีดตำรวจที่เข้าร่วมโครงการมีขีดความสามารถในการป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีตัวชี้วัด คือ ประชาชนในพื้นที่โครงการมีความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ไม่เกินร้อยละ

ละ 40 และมีความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของตำรวจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2) สถานีตำรวจที่เข้าร่วมโครงการมีความพร้อมที่จะพัฒนาเข้าสู่ “ระบบราชการ 4.0” และมีความเป็นดิจิทัล (Digitalization) โดยมีตัวชี้วัด คือ มีการนำนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจอย่างเป็นรูปธรรม 3) มีการบูรณาการภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ สื่อมวลชน ราชการส่วนภูมิภาค องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามาร่วมมือกันในการวางแผนและป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่สถานีตำรวจ ในรูปแบบเครือข่ายหรือพันธมิตรเชิงหุ้นส่วน โดยมีตัวชี้วัด คือ ความร่วมมือในการประชุมภาคีเครือข่ายและการร่วมกันแก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมทั้งการร่วมตรวจตราป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีนโยบายให้ทุกสถานีตำรวจดำเนินการขับเคลื่อนโครงการ RTP Cyber Village โดยเริ่มในปี พ.ศ. 2563 เมื่อพิจารณาสถิติของคดีอาญา ในรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปี 2565 พบว่า สถิติคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี 2565 ประเภทฐานความผิดคดีอาญา 4 ประเภท โดยภาพรวมคดีอาญาในปี 2565 มีการรับแจ้งเพิ่มขึ้นกว่าปี 2564 ซึ่งคดีที่มีประเภทการจับกุมมากที่สุด คือ กลุ่ม 4 คดีความผิด ที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ได้แก่ ยาเสพติด,อาวุธปืนและวัตถุระเบิด,การพนัน,ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร,คนเข้าเมือง,การค้าประเวณี,สถานบริการ,เครื่องดื่มแอลกอฮอล์,ควบคุมแอลกอฮอล์,พรบ.สุรา (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง, 2565) ซึ่งสอดคล้องกับสรุปผลการวิเคราะห์อาชญากรรมของคดีอาญา 4 กลุ่ม รอบปีงบประมาณ 2563 (ต.ค. 62 – ก.ย.63) ที่ยังพบว่า คดีอาญากลุ่มที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ด้านการปราบปราม(การจับกุม) พบว่ามีเพียงหน่วยงานเดียวที่ผ่านเกณฑ์เป้าหมายจับกุมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ได้แก่ ภ.4 จาก 10 หน่วย (กองแผนงานอาชญากรรม,2563 หน้า 55) เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสถิติการรับแจ้งรายงานสถิติฐานความผิดคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม) หน่วยงานทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจตำรวจแห่งชาติ ประจำปี 2565 ยังพบว่ามีผลสอดคล้องกัน ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สถิติฐานความผิดคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม) หน่วยงาน ทั่วประเทศ

ประเภทความผิด	ปี 2565		ปี 2564		ปี 2563	
	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้
กลุ่ม 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	13,824	13,281	12,773	11,901	16,384	15,552
กลุ่ม 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	46,051	40,203	42,512	34,957	47,934	40,386
กลุ่ม 3 ฐานความผิดพิเศษ	21,590	13,695	14,474	9,685	18,676	12,657
กลุ่ม 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	62,2705	64,6496	58,1426	65,7327	62,9150	70,5372

ที่มา: รายงานสถิติฐานความผิดคดีอาญา(คดี 4 กลุ่ม) หน่วยงาน ทั่วประเทศ

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2565)

จากสถิติการรับแจ้งและการจับได้ของคดีอาญาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าเมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีนโยบายให้ตำรวจนำหลักแนวคิด “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” (Community policing) และดำเนินโครงการ RTP Cyber village ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้ามาร่วมเป็นผู้ป้องกันอาชญากรรมในชุมชนของตนเอง ทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจในตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงกล้าให้ข้อมูล แจ้งเบาะแส หรือการแจ้งคดีที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญากลุ่ม 4 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติงาน

สรุปองค์ความรู้ใหม่

การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมกับความเชื่อมั่นในตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (community policing) จากการศึกษาแนวคิดในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมตามหลักการ “ตำรวจผู้รับใช้ชุมชน” (Community Policing) และ RTP Cyber Village พบว่าการที่จะสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความรู้สึกการมีส่วนร่วมของประชาชนและความเชื่อในตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) และ RTP Cyber Village เป็นเรื่องสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยผู้นำเสนอบทความได้พบองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างความเชื่อมโยงและความไว้วางใจในการปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีการสร้างความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกของประชาชนและความเชื่อในตำรวจ โดยผู้นำเสนอบทความพบประเด็นใหม่ที่ควรปฏิบัติตามหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) และ RTP Cyber Village ดังนี้

1) สร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นในหน่วยงานตำรวจ ประชาชนจะมีความรู้สึกที่ดีและเชื่อมั่นในตำรวจ เมื่อเขาได้รับการปฏิบัติที่ดีจากตำรวจ การพบปะ เยี่ยมเยียน เข้าช่วยเหลือกิจกรรมของชุมชน สร้างความเป็นกันเอง โดยเฉพาะหากหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้ลงไปพบปะประชาชนเอง หรือแม้กระทั่งการแถลงข่าว หรือการให้ข้อมูลในการทำผิดของเจ้าหน้าที่เอง สอดคล้องกับ บทความตำรวจไทย 4.0 (ตำรวจไทย 4.0 ออนไลน์ 2560) การสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ได้แก่ การแสดงออกทางพฤติกรรมตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน คือการสร้างความเชื่อมั่นวิธีหนึ่ง เช่น การแถลงข่าวการจับกุมคนร้ายได้ ก็คือการสร้างความเชื่อมั่นวิธีหนึ่ง และต้องมีมาตรฐานการทำงาน ความเป็นมืออาชีพ

2) สร้างประสบการณ์ร่วมของประชาชน โดยการให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชนอย่างจริงจัง ไม่ใช่เพียงแค่พิธีการและต้องนำไปสู่การปฏิบัติด้วย จะเป็นการสร้างประสบการณ์ที่ดีระหว่างตำรวจกับประชาชน ซึ่งถือเป็นการสร้างความประทับใจแรกพบ (First Impression)

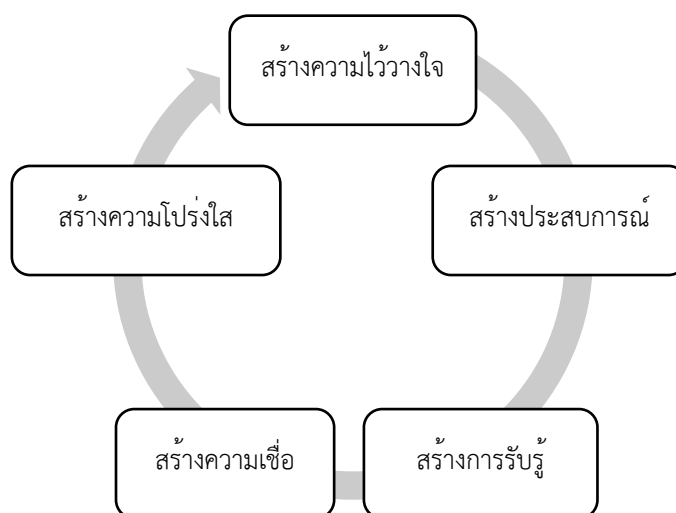
3) สร้างการรับรู้และเข้าใจความต้องการของชุมชน ตำรวจควรเข้าไปในชุมชนเพื่อสร้างการรับรู้ให้กับประชาชน โดยต้องให้ประชาชนเกิดการรับรู้ว่าการกำลังทำอะไร เมื่อประชาชนรับรู้และเข้าใจเขาจะเกิดความรู้สึกจากการรับรู้ว่ายากหรือไม่ยากหรือนอกหรือนอกในกิจกรรมนั้น

4) สร้างความเชื่อในการเป็นตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) โดยตำรวจที่เข้าไปในชุมชนจะต้องสร้างความเชื่อให้กับประชาชนให้ได้ว่า การเข้ามาหาประชาชนตำรวจมาด้วยความจริงใจ และต้องการให้ประชาชนเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานในการป้องกันอาชญากรรมอย่างจริงจัง โดยการที่จะสร้างความเชื่อให้ประชาชนได้ต้องอาศัยระยะเวลา และความสม่ำเสมอของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5) สร้างความโปร่งใสและการสื่อสารที่เป็นธรรมระหว่างตำรวจและชุมชน การให้ข้อมูลที่เป็นธรรมเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงานตำรวจ การเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นกลางและตรงไปตรงมา การตอบสนองต่อข้อสงสัยและความต้องการของประชาชน และการเข้าถึงข้อมูลที่ยากและเข้าใจได้สะดวก จะทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจว่าถ้าเข้ามามีส่วนร่วมกับตำรวจแล้วเขาจะต้องได้รับความเป็นธรรม

โดยผู้นำเสนอได้สรุปผังมโนทัศน์ของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน : นวัตกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมอย่างยั่งยืน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมกับความเชื่อมั่น
ในตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (community policing)

การทำงานของตำรวจในยุคที่สังคมมีความเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการหรือรูปแบบในการทำงาน จากอดีตหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการจับผู้กระทำความผิดกฎหมายเป็นหน้าที่ของตำรวจเพียงฝ่ายเดียว และตำรวจใช้วิธีการบังคับใช้กฎหมายเป็นหลัก แต่วิธีการดังกล่าวไม่สามารถลดอาชญากรรมในสังคมได้ ต่อมาเมื่อนำแนวคิดตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) มาใช้ในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกับประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน ดังที่ เซอร์โรเบิร์ต ฟิลกล่าวว่า “ตำรวจและประชาชนต้องสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน” หรือที่กล่าวว่า “ตำรวจคือประชาชน และประชาชนคือตำรวจ” (ทฤษฎีตำรวจสัมพันธ์, 2561) ซึ่งหลักการตำรวจผู้รับใช้ชุมชน

(Community Policing) และ RTP Cyber Village ถือเป็นนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการ และวิธีปฏิบัติงาน ในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยการบูรณาการร่วม ตำรวจจะต้องสร้างความไว้วางใจ สร้างประสบการณ์ที่ดี สร้างการรับรู้ สร้างความเชื่อ และสร้างการทำงานที่ โปร่งใส ยุติธรรม ให้ประชาชนเห็นและเชื่อใจ จึงจะสามารถสร้างความร่วมมือ ในฐานะความเป็นหุ้นส่วน (Partnership) ระหว่างตำรวจกับประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- กองแผนงานอาชญากรรม. (2566). โครงการ SMART SAFETY ZONE 4.0. สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ.
- กองแผนงานอาชญากรรม. (2563). ผลการปฏิบัติตามแผนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- จตุพร บานชื่น. (2546). ปัญหาสังคม: อาชญากรรม. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรวิทย์ บุญวัฒนาภรณ์. (2556). ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปรามกองบัญชาการ
ตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐ
ประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ชรินทร์ทิพย์ ปันสุวรรณ. (2565). แนวทางการกำกับดูแลการรับมือภัยคุกคามความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของ
องค์กรในยุคดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงาน
ยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2555). การนำกลยุทธ์แบบ Community Policing มาประยุกต์ใช้ในการป้องกัน
อาชญากรรมในเขตเมือง: กรณีศึกษา ชุมชนในเขตลาดพร้าว บางนา และบางพลัด กรุงเทพมหานคร.
วารสารกระบวนกรยุติธรรม. (5), 49-71
- ชำนาญ คนไว (พันตำรวจโท). (2560). ปัญหาอาชญากรรมในสังคม. วารสารแสงอีสาน, 14(2), 28-41.
- ณรงค์ ทรัพย์เย็น และธงชาติ รอดคลองตัน. (2551). คู่มือตำรวจ เล่มที่ 6 หมวดวิชาป้องกันปราบปราม
อาชญากรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- ดิเรกฤทธิ์ บุษยนากรณ์. (2563). แบบจำลองการคาดคะเนปัจจัยที่เป็นข้อบ่งชี้ลักษณะอาชญากรรม ลูกผสม
ในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรกฤทธิ์ บุษยนากรณ์. วิชาการตำรวจ. (2560). ตำรวจไทย 4.0. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก
<http://preeda44.blogspot.com/2017/01/4.html> สืบค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2566.
- ดิเรกฤทธิ์ บุษยนากรณ์. (2561). ทฤษฎีตำรวจสัมพันธ์. ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก
<https://www.scribd.com/document/371232880> สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2566.

- ภาคิน ดำภูผา. (2561). การประเมินการนำนโยบายการช่วยเหลือเหยื่ออาชญากรรมไปสู่การปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสัน คงนิล (พินิตารวจโท). 2558. อาสาสมัครตำรวจชุมชนมีส่วนร่วมแก้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองการปกครอง) สาขาวิชาการเมืองการปกครองสำหรับนักบริหาร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไวพจน์ กุลชัย และคณะ. (2562). ต้นเหตุแห่งความไว้วางใจตำรวจและผลกระทบต่อการปฏิบัติตามกฎหมาย และการให้ความร่วมมือกับตำรวจ. โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้ (เงินอุดหนุนจากรัฐบาล) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง. (2565). สถิติฐานความผิดคดีอาญา (คดี 4 กลุ่ม) หน่วยงานทั่วประเทศ. กองแผนงานอาชญากรรม. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สุรพล ธนโกเศศ. (2556). *รู้! อาชญากรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2565). พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2565. (2565, 16 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนที่ 64 ก. สืบค้นจาก https://www.royalthaipolice.go.th/downloads/T_0001.pdf สืบค้น 17 มิถุนายน 2566
- _____. (2566). แนวคิดและหลักการ COPPS “ตำรวจกองปราบปรามผู้รับใช้ชุมชน (COP)”. สืบค้นจาก <https://chomtong.chiangmai.police.go.th/forum/index.php?topic=19.0> สืบค้น 8 กรกฎาคม 2566.
- Clarke, Ronald V. & Eck, John E. (2003). Becoming a Problem-Solving Crime Analyst: In 55 Small Steps. London: jill Dando Institute of Crime Science.
- Dario, Ortega, Anderz., Eiman, Kanjo., Amna, Amnwar., Shane, D., Johnson., David, Lucy. (2021). The Rise of Technology in Crime Prevention: Opportunities, Challenges and Practitioners Perspectives. arXiv: Computers and Society,
- Gim, Su, Yeong. (2020). Crime prevention system.
- Jacob, Torfing., Andreas, Hagedorn, Krogh., Anders, Ejrnæs. (2020). Measuring and assessing the effects of collaborative innovation in crime prevention. Policy and Politics, 48(3):397-423. doi: 10.1332/030557320X15788414270675
- Norwahida, Zainal, Abidin., Novel, Lyndon., Mohd, Helmi, Abdul, Rahim. (2018). IMPAK PROJEK INOVASI PENCEGAHAN JENAYAH KAWASAN PERUMAHAN: ANALISA DARIPADA PANDANGAN KOMUNITI LOKAL (The Impact of Crime Prevention Project Innovation of Housing Area: Analysis of the Views of Local Communities). 13(5)

Robert, Stokes., Charlotte, Gill. (2020). In Support of Innovative Partnerships for Crime Prevention: *The Byrne Criminal Justice Innovation Program*. 1-22. doi: 10.1007/978-3-030-43635-3_1.

